

Sommerfuglen.

Ved denne undervisningen finner du ulike illustrasjoner for å få frem noen viktige sannheter om identitet. Først begynner vi med sommerfuglen.

Et av de eldste symbolene som er brukt om de kristne er sommerfuglen. Sommerfuglen og fisken var to vanlige symboler som ble brukt om de kristne helt fra ur kirken. Fisken er velkjent symbol for mange, men sommerfuglen er også et symbol som ble knyttet opp mot de kristne.

Sommerfuglen som Symbol er veldig spennende og talende som illustrasjon for den forvandlingen som skjer med den troende. Sommerfuglen går fra å fungere på en måte i forhold til en lov, over til å fungere på en helt annen måte i forhold til den samme lov. Tyngdeloven er derimot like reell for larven som for sommerfuglen. Tyngdeloven gjelder både for larven og sommerfuglen. Likevel forholder de seg helt forskjellig til denne loven. Loven forblir den samme, men det skjer noe med larven som gjør det mulig å forholde seg annerledes til tyngdeloven: Den kan fly! Larven som krabbet rundt på bakken, bundet til tyngdeloven, får plutselig del i en ny natur og nye muligheter. Det er det samme som skjer med den troende som får del i guddommelig natur. Den troende får del i en ny natur med nye forutsetninger og nye lover. Plutselig får mennesket del i en overnaturlig kraft og styrke til å leve i seier over synd. Før var den bundet av synden og kunne ikke selv frigjøre seg fra den negative kraften. Nå i den nye skapningen får den del i en ny natur og er i stand til å leve guddommelig og i samsvar med Guds Ord.

Før kunne mennesket ikke annet enn å være bundet til synd og syndens lov. Det hjelper ikke hvorvidt man synder mye eller lite. En slik inndeling er ikke bare kunstig men også helt fremmed for Bibelens lære. Det største problemet blant mange kristne i dag er at de ennå tror de er larver. Åndelig talt forholder de seg som syndere, fordi de ikke har tatt del i den nye identiteten. Seier over synden ligger nettopp i den nye identiteten. Så lenge man tror man er en synder vil man handle som en. Så lenge man lever i forhold til loven, vil man fremdeles være bundet av den.

Vi kan lese i Ordspråkene at som en mann tenker i sitt hjerte, slik er han. Slik som vi tenker om vår identitet, slik er det vi lever. Det er det som gjør tro så grensesprengende og virkningsfull. Hvis du har 1 million kroner i banken, men tror du bare har 10 kroner, så er det klart at du ikke tørr kjøpe stort. Det vil jo bare rekke til en tur på et 10 kroners marked! Troen og erkjennelsen av det man er og har er nøkkelen til et rikt liv i Gud.

Luther sa en gang til den troende: Du har så mye som du tror. Og det er sant, vi lever i forhold til det vi tror vi har og eier. Selv om den troende er som en sommerfugl, er det fullt ut mulig å leve som en larve. Men det er ikke nødvendig og det ærer ikke Faderen som har gitt vingene! Synden får sin ende med korset. Så lenge den troende ikke blir ferdig med synden, blir heller aldri synden ferdig med den troende. Synden fortsetter å anklage og fordømme så lenge den troende ikke tar tak i Guds Ord og bekjenner seg til frifinnelsen og frihet som er å finne i Jesus Kristus.

Det nytter ikke å sende synderen på en kur for å lære at han ikke skal synde! Han kommer bare tilbake som en synder som eventuelt har lært litt om hvordan det er mulig å kamuflere og skjule syndene sine bedre! En apekatt kan lære seg til å gjøre mange menneskeliknende ting, men menneske kan apekatten aldri bli, uansett hvor mye den forsøker.

En synder kan med alt sitt strev aldri komme bort fra det faktum at han er en synder. Keith Green en kristen sanger sa en gang: "Going to church does not make you more christian than going to Mc Donald makes you an hamburger."

Bibelen lærer at i himmelen skal det ikke være syndere eller synd. Himmelen er en samling av rettferdige som priser Han som gjorde det mulig for en synder å bli erklært rettferdig! Himmelen tar ikke imot syndere, bare tidligere syndere. Det er bare de rettferdige som får anledning til å ta del i himmelens store fest. Sorg, tårer, smerte, synd og død skal ikke være mer i himmelens rike. Den kristne identitet er ikke at man er en synder. Den kristne identitet er at man er forvandlet til en ny skapning. Den troende er ikke lengre en synder, men rettferdig! Den troende kan fremdeles synde, men nå har den troende ikke lenger status og

identitet som synder, og syndene vil ikke lenger gjelde slik som før. Den dagen den troende blir født på ny og blir en ny skapning, skifter han identitet. Slik at selv om den troende fremdeles kommer til å synde, er det ikke lenger knyttet opp til hans identitet.

Den troende vil alltid ha en fortid som synder. Fortiden kan man ikke fjerne. Men identiteten kan ikke knyttes opp til hva man en gang var. Den troende kan ikke og skal ikke fornekte det faktum at han fremdeles har synd, ellers ville den troende bedra seg selv og sannheten ville ikke være i han. Men, synd gjør ingen til synder. At synd ikke gjør noen til en synder er like sant som at rettferdige gjerninger heller ikke gjør noen rettferdig!

Du blir ikke snekker selv om du banker en spiker ned i en planke! Vi kan ikke si at noen er syndere fordi de synder, heller ikke kan vi erklære noen rettferdige fordi de utviser rettferdighet!

Den kristne identitet er løst fra hva man gjør eller ikke gjør. Ingenting av det en kristen gjør, kan endre hans identitet. Den kristne erklæres rettferdig ved tro. Troen på en annens rettferdige gjerninger. Det vil selvsagt ikke si at det er likegyldig hvordan er kristen lever sitt liv. På fruktene vil man kjenne treet. Jesus sier om seg selv at han er vintreet, og at vi som kristne er grenene.

Når vi som grener blir i treet, vil vi naturlig bære frukt ved at vi er innpodet i treet. Hvis vi ikke bærer frukt blir vi kastet bort, men hvis vi bærer frukt blir vi rensset så vi bærer mer frukt. Den kristne har ikke først og fremst et kall utover til andre, men et kall innover til samfunn og fellesskap med Jesus Kristus. Men i fellesskapet med Jesus blir man drevet utover til andre med evangeliet. Det er i livs fellesskapet med Ånden at Jesus blir forklart slik som Bibelen fremstiller ham. Det er ved å overgi seg at man vinner seier. I livet med Gud virker oppdragelsen en stadig dypere avhengighet til Gud, ikke uavhengighet. Gudsrikes lover er annerledes!

Peter og vasken.

Vi finner i en episode i evangeliet hvor Jesus underviser disiplene om tilgivelsens omfang og betydning. I Johannes kapittel 13 vers 1 - 10 kan vi lese historien om når Jesus vasker disiplenes føtter. (Les gjerne denne historien før du går videre.) Det er Peter som kommer i samtale med Jesus og først nekter Jesus å vaske sine føtter. Peter ville heller vaske Jesu sine føtter. Men da sier Jesus til Peter at hvis ikke han får vaske Peter sine føtter, har ikke Peter noe fellesskap med han. Peter blir forskrekket og sier at Jesus må ikke bare må vaske føttene, men hodet hans og hendene! Jesus fortsetter samtalen og sier at den som er badet trenger ikke å vaske annet enn føttene, fordi han allerede er ren. Dette er en historie hvor Jesus med dette hverdags bilde forsøker å fortelle disiplene en dypere mening. Gud har tilgitt og rensset den troende en gang for alle. Den troende er alt ren og hellig, men når synden henger seg fast trenger den troende renselse. Den troende trenger ikke å bli født på ny når han synder eller begår et feiltrinn. Det er det samme med et speil som blir skittent. Du bytter ikke ut speilet på badet når det blir skittent! Du bare vasker det, også kommer speilet klart og rent frem igjen. Slik er det også med den troende. Vi har gått over fra død til liv som troende, og trenger ingen ny fødsel for å bli rene og hellige. En kristen er gjort ren, en gang for alle, og derfor trenger den troende bare til renselse når han faller i synd. Vi lever som kristne som i den samme prosessen som foregår i et fotolaboratorium. Bildet er tatt, og nå er det bare å vente på at fremkallingen av bildet skal skje. Bibelen sier at det profetiske ordet er med på å fremkalle bildene slik at vi tydeligere og tydeligere kan se hva det er som utgjør selve bildet. I 1 Johannes brev kapittel 3 vers 2 står det:

*"Mine kjære, nå er vi Guds barn, og vi er ennå ikke åpenbart hva vi skal bli!
Vi vet at når Han åpenbares, da skal vi bli ham like, for vi skal se ham som Han er."*

Vi kan lese at det å være kristen er å leve i en spenning, hvor vi er noe som vi samtidig venter på å bli fullt ut. Vi har en identitet som er absolutt og endelig, men vi ser stykkevis og forstår stykkevis. Vi ser bit for bit av hvor stor frelsen er, og strekker oss etter å bli det vi allerede er. Vi kan lese i 1 korinter brevet kapittel 13 vers 12:

"For nå ser vi som i et speil, som i en gåte, men da skal vi se ansikt til ansikt. Nå kjenner jeg stykkevis, men da skal jeg kjenne fullt ut, liksom jeg selv er fullt ut kjent."

Selv om vi som kristne ikke fullt ut har forstått alt ved evangeliet, er evangeliet ferdig! Det er vår forståelse av evangeliet som er stykkevis, evangeliet er ikke stykkevis!

Evangeliet er gjort ferdig, og alt er gitt til den kristne. Men på grunn av menneskets begrensning og de onde grunnkreftene i verden kan vi ikke fullt ut erfare og oppleve evangeliets innhold. Men at det allerede er gjort ferdig kan vi videre lese i 1 Johannes brev kapittel 4 vers 17:

"I dette er kjærligheten blitt fullkommen hos oss, at vi har frimodighet på dommens dag. For slik som han er, slik er også vi i denne verden"

I denne nåværende verden, ikke i en senere verden eller tilværelse, men nå, i dag har den troende fått del i samme karakter som Jesus Kristus! Vi lever som kristne med noen progressive brilleglass, og vi oppdager stadig mer av hvor stor og innholdsrik frelsen og frelsesverket er. Det åpenbares bit for bit, og ettersom den store dagen nærmer seg får menigheten åpenbart nye ting i Ordet om evangeliet.

Begravelsen.

Akkurat som livet er en gave i det nye livet med Gud, er døden og begravelsen av det gamle mennesket også en gave! Hadde ikke døden over det gamle mennesket vært like endelig som mitt nye liv i Gud, ville det ikke vært mulig å leve i seier over synden. Ofte når noen vitner om når de ble frelst, så vitner mennesker om hvordan de ble født på ny. Det er sant og det er godt.

Men det som også er sant at den samme dagen som man går over fra død til liv, er det noe annet som går over fra liv til død! Livet i den gamle naturen får sin ende og død! Derfor er det viktig at vi husker å gå til graven og døden over det gamle mennesket, og ikke glemmer at det var her det nye livet startet! Vi har i dag ulike voks museum. Det kan være nå levende skuespillere eller nå levende helgenskikkelser som får foreviget seg selv i en skulptur før de er døde. Det er det samme som skjer for en kristen! Det gamle mennesket dør og får sin ende. Når evangeliet flytter inn i den troende så er det både med død og liv! Det flytter inn med Jesu Kristi oppstandelse og seier over døden, og sannheten om at det gamle mennesket har fått sin død, avslutning og begravelse! Paulus skriver i Romerbrevet om den kampen han opplever med det gamle mennesket i forhold til Gud. *"Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme!"*, utbryter Paulus i Romerbrevet kapittel 7. Videre fortsetter Paulus med å si: *"Gud være takk for Jesus Kristus!"* Jesus er den som setter mennesket fri fra kraften fra den onde natur. Det gamle mennesket har fått sin død, og mistet sin kraft og autoritet over mennesket. Bli den du er. Denne sannheten skal vi anvende i dødens perspektiv likeledes som vi anvender den i forhold til livet og rettferdigheten!

En oppstart og en avslutning.

For å forstå det som Gud gir ved korset, er det viktig å forstå hva det er som får sin ende og hva det er som starter opp med nytt liv. Når vi kan lese at vi blir korsfestet med Jesus, så taler Bibelen om den onde naturen.

Vår onde natur får sin ende på korset med Jesus. Når vi kan lese at vi er begravd med ham, så er det den onde naturen som får sin begravelse. Når vi leser om at vi er oppstått med ham, da er det den nye skapningen som er kommet til. Det er noe som får sin ende, det er noe som får

sin start. Den onde naturen får sin dom og død, den nye skapningen får sin fødsel og nye identitet. Dette skjedde for over 2000 år siden, men det er gjort en gang for alle i fortid, nåtid og all fremtid. I den åndelige verden er djevelen og hans demoner beseiret, den onde naturen har fått sin dom, og det nye livet med Jesus har begynt! Dette er sannheter som vi skal ikle oss og ta til oss slik at vi lever i disse sannhetene i våre daglige liv.

Djevelen har ennå mulighetene til å herje, men han er beseiret av Jesus. Denne seieren er endelig, dommen er avsagt. Dommen er ikke effektiv og fullbyrdet slik som den snart skal, men det er bare et spørsmål om tid.

Snart vil djevelen og all ondskap få sin endelige ende. Bibelen sier at den eneste årsaken til at Jesus venter med å komme er at flere mennesker skal få anledning til å komme til tro og bli frelst. Vi vet at Guds vilje er at alle skal bli frelst, derfor er det også vi arbeider og gir evangeliet ut til alle som vil ta imot! Guds frelse inneholder både død og liv! Død over det gamle livet, og fødsel og nytt liv for en ny skapning! Evangeliet gjør langt mer enn å tilgi en synder. Gud elsker mennesket alt for mye til at Han lar mennesket forbli i den tilstanden det var da det først ble tilgitt! Gud nyskaper hele mennesket og gir det del i en ny natur som overvinner de syndige vaner og som gir kraft til å leve i seier over synd og til å etablere herredømme i eget liv. Gud gir oss full pakke. Vi mottar både tilgivelse, nytt liv og kraften til å leve det nye livet ved Den Hellige Ånd.

Det merkelige ved evangeliet er at det gir alt som det krever. Men, det vanskelige er å gi seg til denne sannheten. Mennesket er så glad i og selv få ting til at det finner det vanskelig å komme til noe som er ferdig. Men, evangeliet handler om at Gud har gjort alt ferdig gjennom Jesus Kristus. Vår del i Guds frelsesplan er å si JA til frelsen og bli en del av redningsgruppen som gir evangeliet videre til andre som ikke har mottatt det.